

ли мѣстоименіе, то прави съгласіе именно, и първо съгласувай въ родъ число и падежъ, напр: умный-а чловѣкъ, двѣ-те дѣца, моя-та книга.

Послѣ тези именителни правятъ съгласіе глаголно, и съгласувай ги съ глаголь-а въ родъ, число и лице, напр: умный-а чловѣкъ ползва, двете дѣца четятъ, моя-та книга гори.

Сказуемо-то (винительный-а падежъ) ся съгласува и то въ родъ, число и падежъ.

Кога подлежаще-то е сложно, или числително име, тога глаголь-тъ ся полага въ множественно число *Юаннъ и Петръ читяхъ, петтима отидохъ.*

Ако е едно-то дателенъ падежъ, или притяжательно, тога не съгласува въ три, но само въ родъ и число, напр: *добрината му, надеждата му, домъ Юанновъ и проч:*



СОЧИНЕНИЕ.

„Що е *сочиненіе*?

Сочиненіе-то учи, какъ ся съединяватъ десятъѣхъ части на Българскій-а языкъ въ предложенія-та, и какъ ся изражаватъ разни-те отношенія, кои-то иматъ подлежаще-то и *сказуемо-то*.

Тъ ся изражаватъ, съ падежы-те, предложителы-те, нарѣчія-та и союзы-тъ.

Съкоя понятна рѣчь, коя-то състои отъ нѣ-